

Sygn. akt IV KK 460/19

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A. T.**

skazanego z art. 299 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 lutego 2022 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w C.

z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego ponowny wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku, którym A. T. została wymierzona kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przedmiotowy wniosek – zdaniem autora – z jednej strony wspiera doniosłość podniesionych w kasacji zarzutów, w tym naruszenia art. 65 § 1 k.k. oraz wskazany w uzupełnieniu kasacji zarzut niewłaściwej obsady Sądu Apelacyjnego w [...] (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), z drugiej zaś sytuacja osobista i zdrowotna skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Zacząć należy od tego, że zawarta w postanowieniach z 24 października 2019 oraz 23 lutego 2021 r. argumentacja Sądu Najwyższego zachowuje nadal swą aktualność. Jak podkreślano bowiem w tych orzeczeniach waga wywiedzionych w kasacji zarzutów, choć istotnie znacząca, to nie pozwala jednak na tym etapie na wysnucie kategorycznego wniosku o ich oczywistej zasadności, a zarazem konieczności uwzględnienia wniosku obrońcy. Nie może być wątpliwości, że tylko takie stwierdzenie i to bezpośrednio rzutujące na sytuację skazanego może dawać gwarancję skorzystania z instytucji art. 532 § 1 k.p.k. W tej sprawie brak tymczasem szczególnych okoliczności, które mogłyby nieść dla skazanego nieodwracalne skutki zwłaszcza w sytuacji dalszego wykonania wobec niego prawomocnego wyroku i orzeczonej nim kary. Nie ma tym samym uzasadnionych podstaw do odstąpienia od wyraniającej z art. 9 § 2 k.k.w. zasady wykonalności prawomocnych wyroków.

Oceny tej nie zmienia zwłaszcza kolejny zarzut wywiedziony w kasacji, a dotyczący nienależytej obsady Sądu Apelacyjnego w [...] i w związku z tym wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.. Nie przesądzając oczywiście na tym etapie przyszłego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w przedmiocie wniesionej kasacji, nie wydaje się jednak, że zarzut ten oraz wspierająca go argumentacja mogły być uznane za na tyle oczywiście i z wysokim prawdopodobieństwem trafne, by uzasadniały decyzję o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

Odnosząc się z kolei do sytuacji zdrowotnej i osobistej skazanego, po raz kolejny stwierdzić należy, że powołane argumenty nie mogą decydować o konieczności wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w trybie regulacji zawartej w ustawie procesowej, gdyż rozważanie wstrzymania wykonania orzeczenia w tej płaszczyźnie wymaga ustalenia określonej relacji sytuacji skazanego oraz podniesionych w kasacji zarzutów, o czym już była mowa w postanowieniach wydanych wobec skazanego wcześniej w niniejszej sprawie. Sytuacja zdrowotna i osobista skazanego w trakcie wykonania kary podlega ocenie przez pryzmat okoliczności wymienionych w art. 153 k.k.w., do której dokonania umocowany jest właściwy sąd penitencjarny.

Ubocznie należy odnotować, że wniosek o wyłączenie sędziów, jaki został złożony, dotyczy jedynie rozpoznania wniesionych w sprawie kasacji, nie zaś kwestii incydentalnych, zaś postępowanie w przedmiocie tego wniosku zostało zawieszone. Okoliczności te nie wpływają wszakże na kwestie rozpoznania kolejnego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

a.S.